

at det ærede Medlems nære Meningsfælle og tidligere Kollega i Ministeriet, en tidligere Finansminister, staar oppe i Landstinget og udtaler, at enten vi tage Skatterne gennem stigende Arveafgift eller gennem Toldskatter, det kommer ud paa eet, thi det er de samme Folk, der komme til at betale. Jeg tror derfor, at jeg paa dette Punkt er mere enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds, end hans egen tidligere Kollega i Ministeriet. — Det ærede Medlem nævnedesaa nogle Tal, paa Grundlag af hvilke han mente at kunne fastslaa, at der var en Stigning af 50 pCt. Det er muligt, thi det er overordentlig vanskeligt, ja maaske neppé muligt fuldt ud at drage en Sammenligning mellem den Skatteskala, vi tidligere have haft, og den glidende Rateskala, vi her faa indført. Men det betyder ikke, at denne er mindre retfærdig, men at de Indkomster, der nu ligge lige under en ny højere Skattesats, f. Eks. 2,900, give for lidt i Forhold til Indkomster i den nye Sats 3,000, for at nævne disse to Sætsér.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schövelin) mente, at jeg havde villet insinuere overfor ham, at han sigtede Bønderne for Skattesnyderi. Jeg vil slet ikke insinuere noget overfor det ærede Medlem, men naar jeg brugte dette Udtryk, var det foranlediget ved den Udtalelse, som det ærede Medlem under Behandlingen af de indirekte Skattelove kom med med Hensyn til Forretningsfolk. Jeg kan undertiden beklage, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds staar sammen med det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang), men jeg vil absolut have mig forvaret imod at villé insinuere noget overfor det ærede Medlem med Hensyn til dette. — Med Hensyn til det Ændringsforslag, der omhandler, at Indkomst- og Formueskatten skulde kunne forhøjes paa Finansloven, sagde det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, at saa maatte denne Bevægelighed da ogsaa gælde de indirekte Skatter. Ja, det er netop en af de Betæneligheder, vi have haft, at vi i der høj Grad skulde faa Bevægelighed ind paa vore Skattelove og gøre disse til Genstand for en Tovtrækning mellem Tingene under Finanslovbehandlingen. Det forekommer mig heller ikke, at Industrien kan være tjent med at leve i en stadig Frygt og Uro for, at nu denne, nu hii Sats i Toldloven skal blive ændret. Vi have hørt Beklagelser over, at det for ganske faa Sætsers Vedkommende er sket og er under Overvejelse at skulle ske igen. Med Hensyn til dette Ændringsforslag, som for øvrigt Finansministeren udtalte sig om,

maa jeg sige, at jeg nærer ingen Betænelighed ved den Form, det har, for jeg haaber ikke, at Forhøjelsen af denne Skattekilde skal blive fornøden i den nærmeste Fremtid. Jeg tror, at vi med Hensyn til Skatter i Almindelighed og paa dette specielle Omraade i Særdeleshed ere saa højt oppe, som vi paa nogen Maade kunne taale at komme, og derfor tror jeg ikke, at denne Bestemmelse er synderlig betænelig.

Saa kom det ærede Medlem (Schövelin) tilbage til Skatteansættelsen paa Landet. Jeg skal som alt bemærket ikke forlænge denne Diskussion, men jeg mener, at det er et Spørgsmaal, der fortjener at blive berørt ved denne Lejlighed. Jeg vil slet ikke bestride, at Statistik er et Erfaringsresultat, som det ærede Medlem udtrykte sig, men jeg mener, at Statistikken maa tages med nogen Varsomhed, man maa ikke alt for rask drage sine Slutninger ud fra det, man tror at kunne paa vise ad statistisk Vej. Det ærede Medlem mente, at mine Udtalelser om Lønningslovens Indvirkning paa Indkomsternes Stigning i Byerne vare urigtige, da det statistiske Tabelværk, som var Grundlaget, kun indeholdt Ansættelser for $\frac{3}{4}$ af det Aar, hvori Lønningslovene bleve vedtagne. Nu foreligger der imidlertid nyere Resultater vedrørende Indkomst- og Formueskatteansættelser, nemlig for Skatteaaret 1911—12, og jeg mener, at jeg derefter har Ret til at pege paa Lønningslovene som medvirkende Aarsag til Indkomsternes Stigning i Byerne. Naar saa det ærede Medlem mente, at ogsaa Lærernes Lønnings-tillæg var med blandt de Indtægtsstigninger, som vare Følger af Lønningslovene, er det rigtigt, men det kan dog ikke influere paa Gaardmænds og Husmænds Skatteansættelser, og det er jo navnlig disse, man har kritiseret. Det ærede Medlem nævnedes et efter hans Mening meget grelt Eksempel med en Mand paa Landet, der havde en Indtægt paa 450 Kr. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var det en ret velstillet Gaardmand, der var Tale om. Men jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at det først var, naar Fradragene vare foretagne, at der udkom en skattepligtig Indtægt paa 450 Kr. Det vil altsaa sige, at denne Mand meget vel kan have haft en Indkomst paa over 1,600 Kr., og saa er det dog et Spørgsmaal, om netop denne Ansættelse skulde være saa urigtig, som det ærede Medlem mente. Med Hensyn til Bedømmelsen af disse Indkomster, der falde under Skattegrænsen, skal jeg indrømme, at Ligningsmyndighederne og ogsaa Skatteraadene burde vise nogen mere Paa-